

OMENA - VEEKARI

Viikari-lajikkeen emopuu on sijainnut Helsingin Rajasaassa Vikars-nimisellä tilalla. Viikaria on alkanut lisätä tohtori E. Wasenius. Lajike on levinnyt pääasiassa Etelä-Suomessa ja se oli suosiossa etenkin 1940-luvulla. Vuonna 1941 se otettiin valtion asettaman vakiolajiketoimikunnan suosittelujen puiden joukkoon.

Muodoltaan se on pyöreähkö, kannasta litistynyt ja silmään päin selvästi supistuva, symmetrinen, mutta silmäkuopasta alkavat harjut voivat ulottua puoleen väliin omenaa. Hedelmä on aluksi pohjaväritään vihreä ja muuttuu kypsyessään keltaiseksi. Hedelmässä saattaa olla punertavaa peiteväriä. Lajike kestää hyvin erilaisia ilmastoja ja se viihtyy vyöhykkeillä I-III. Lajikkeen on todettu olevan helposti rupeen saastuva, mutta puu on terve. (Meurman O: Suomen hedelmäpuut, 1943.)

Puu kasvaa avoimena, harvahkona ja leveälatvuksisena. Kun puu alkaa tuottaa satoa sen kasvu hilliintyy eikä se juurikaan tarvitse leikkaamista. Puun hedelmät kypsyvät korjattaviksi syyskuun alkupuolella ja kypsä hedelmä on arka kolhuille. Hieman raakana poimittuina hedelmät voivat säilyä joulukuuhun asti. Suuren hedelmän malto on rapeaa, mehukasta, imelähkön viinihappoista ja miellyttävän mausteista. 'Viikari' on talousomena, joten se soveltuu parhaiten säilöntään kuten hilloihin ja mehuihin.

Kupittaan siirtolapuutarhan palstan 4 Viikari-puusta on tehty DNA-analyysi vuoden 2022 elokuussa otetusta lehtinäytteestä. Myös palstalla 18 on Viikari-puu. Nämä kuten muutkin Turussa ja Sauvossa DNA-testatut puut ovat lähisukua toisilleen. Viikari-lajike on pitkäaikaissäilytyksessä Kansallisesta omenapuiden kokoelmassa Lukessa.

Kuvat Hilma Kinnanen, Luke

